

“DIFERENT”

Adrià Aguilera

Des de ben petits
ens ensenyen a ser part d'un grup.
Ja tinc el meu grup.

Mira al teu voltant,
les abelles van juntes al rusc.
Volen cap al rusc.

Neix la fulla
cau de l'arbre, no ho fa sola.
Van caient les fulles.

Veus? La resta
l'acompanya mentre vola.

Tots volem ser algú.
Ser un més del grup.

No som diferents,
no ho veus?
És igual l'edat que tingui
o el color dels meus cabells
som iguals.
No ho veus?
Sota el sol la pell se'ns crema
i quan plou
sense paraigües ens mullem.
I tots dos plorem.
No ho veus,
que no som tan diferents.

Quan et vas fent gran
te n'adones que tots al voltant
tots al meu voltant.

Volen amagar
el que a tu et fa ser especial.

Jo soc especial.

Passa el temps i t'enamores
sents que flotes.

Sento papallones.

És igual si és noi o noia,
som persones.

Tots volem ser algú.
Ser un més del grup.

No som diferents
no ho veus?
És igual l'edat que tingui
o el color dels meus cabells
som iguals.
No ho veus?
Sota el sol la pell se'ns crema
i quan plou
sense paraigües ens mullem.
I tots dos plorem.
No ho veus,
que no som tan diferents.

És igual el que et digui la gent,
ser diferent
mai pot ser res dolent
justament és això
el que et fa ser tan especial
no n'hi ha dos iguals.

Jo soc diferent,
ja ho sé.
Soc sensible i m'emociono,
m'és igual qui tinc davant.
Diferent,
ja ho sé.
Vull poder estimar qui vulgui
sense por al que diran
o al que em faran
el món va canviant
juntes fem un món més
diferent.